

עורכת: עדה סער עריכה: שוליה כץ-לודיא עיצוב גרפי: רחל דביר

עירוב הביצוע, כפישי אני מקווה שלא יקרה עוד.
מקרה כזה לאף אחד, וכלוא, יצטרך שרד עשרות שנה
במאכל כזה.
כמו כן, אני יסבבנו, אנחנו עומדים לעשות
עם הכאב והכאבי חומרי, לא נובל לשלוח.
אחרי ההכרעה בדרת הדין שיש לה משה
העברות הדורות ועד הדין שיש לה עניין אימון
והיכונים אנחנו בחור כמו כולם. אנחנו רשומים
בחור כבר משנת 1983, לא קודם לא רצו לתת לנו
חניון ואנחנו כל כך רוצים חניון. חניון בגלל זה
נמנעו לבידול. כפישי עוד, לא מוכים שום דבר.

בסת פרילן נסעה ואני אמרתי אנחנו לך
סוב. כל חורה חורה סוב. אני אמר לה
מחנה לבידול, ממה סובת, נעצת, ואני אמר
שאת חתה אמר סובת. חומי ישיע: אתה סוב.
עלסלחיהו ברית, עשעשה עול כזה
לאחתי, לאחתי ישלם.

בצהריים נסעה קרולין ברגה. יעקב תורג'מן, האב המאמץ, איש עדין ומאוסק, אומר בגללות ינסש: „אני מאמץ שיהיה זה טוב. כל הורה הוא הורה טוב". רק עם השלישייה הברכית יש לו חשבון

המסילות אצור שות יתר טוב וכלכל
ידות בת שנים לקראו לא בשם חסד חפצה לו
אז מרים גם מאל שאלה לא קראו לא ברנות
עכשו המצב ממכר טובת חילול היא
שחיי תישאר אחיך אבל כן לא מפרוב כמות
חילול המצב מאז ממכר המסילות
שחיי חפצה, אבל אז חייבית כלל לא אז
מקום חסד חפצה אז לו ותגבש.
תחברו לו מסילות, זו ער, זאת תחת
המצאות ומפנה זה צריך לעשות את המכרות.
אני בקישה. אז חייבית המסירה ואני מסיר
אז זה כי רצוני לדעת את המור השבני שאלי
לא יקח חסד חפצה אבל זה נבמל ואני ראיתי
שחיי היה מלד לא יקח חפצה
המסירות והמסירות לא יקח חפצה
למכר קטן כעשר בגלל "שקט" חפצה

זהבה מוזס

[illegible]

מוסף שבת

בית־המשפט העליון מתח ביקורת על פסק דינו של העופט אורי שמרומן

על ניסן אישגויים נגזרו שלוש שנות מאסר בפועל שתיים על תנאי □ השופט גולדברג
סלחנות כלפי הורג הנער ומציאת אשם במוריו ובהוריו של הנער המנוח אינם גישה ראויה

רק: העונש אינו מבטא ערך ראוי לחיי אדם

שהאיש נקלע למצוקה, כאשר אנשי
הבטחנות ומשמר הגבול היו מבקש
לראות אותו ולקח חשד לערוות. השוט
החסיך, כי אינו סבור שהיה בין
האסירים הערוב לערוב במחנה בין
הדורגות, משום שואמי, בצר
בשידיו ויכול להציל את עצמו ואח
המשמית. השוט המחזיק אמר, כי
סיבות האירוע נגרמו מן הער
לירידים. במקום להצטנן שיש
ארבעים תחת השמנת הוריהם
ממחניהם עסקו בידי אבנים עד
השטח.

יירות.
באוקטובר 1982 נתג אשגוניים
ג'ית אשפה ציבורית וחלק
שטח ליד מחנה הפליטים
שטח שבאזור שכם. נערים בני 12
15 ייד מחוד ציגס אגנים י
כיש הרשג, אשגוניים שגיהל
רית המשאת, ויד ממנה ורה
מקלל עוי שבדשוהו ארבעה
מישה כדרים אל המיטה. נער
13 נרג ממעית כדור.
שושפט בית המשפט תל אביב,
שדורוה רכס רחל דגן

לדבר גם צ"ח, כי למרות שאנו
עובדים את התעשבות העולם, שהיה על
המשפט המוחין ללבוש על
השורה, והוא מקבל את עירי
המחשבות הקלו עם זאת
בגלל הזמן הרב שהיה מאו
במחשבותיו, ומחשבו שבה המשפט
ליוני אינו ממצה את כל תומרת
אישיותו כבר המפיק לרצות
למולושה מחורש המאסר שהחל
על בעבודות שירות בחיל צ.א.
ומפסית קצו, כי תנובה גלור
התחפזה שבה רצה את גרדתו

אבי בגידו

[illegible][illegible]

(דמשך מעמוד ראשון)

[illegible]

גם שרון נפגע
במתנה שרון התכנסו אתמול להערכת מצב. נודע כי שרון מאוכזב מאוד וייתכן של שניים מהבולטים מאנשי הקהילה, ישראל כץ ואלי לוגסי, ל המנות העריכו כי לא מן הנמנע שיערכו רילים מצומצמים בין אחרים המתמודדים על ידי המנות השונים.

המשך מעמוד ראשון

[illegible]

חומרת סינמונית ירושלים, רשות השידור, מגפת, סטיבו רוז, מ

[illegible]

כיצוד הכבודה בישראל של סיגופניה מאת המלחינה בת זמננו, אלן טאמא
לילד, חשף בפני הקהל בעלת אמירה מקורית מובנת ומעניינת. שיאן
התקופה היה בנגינת יצירתו של קפלאנר, "ורדיאו". במיוחד כאן הניח
המנצח, סטיבן רוזן, את חובותיו המתיססה. נגני כליהנשימה ממתכת היו
מקטנים.

יצחק שון

מערצן ניר (איטליה)

היחסות לתוך שבועות הגשוחה למלחמה, חשודה בסדר חינוכות
למנוע מלחמה, חשוכה למנוע.
כמו כן היא חשוכה במכירת דואר וחשי. מבחן האישום, עולה
1979 ממכר למעלה מ-50 חינוכות במחירים העולים על 10,000
פרנק לזכות בשבועות. בדי 1985 חציה החשודה תאומים שעמד
לחוללה במכור של 70,000 פרנק.

לחברת
למח העופר לאופמן

מזל טוב וברכות לבנות להולדת הבת
סיון אהוד

החדוש החדש
ובית "על המשמרה"

5. TIRU ■ 1,7,88

1991

ההמשטר

מִתָּן עֲצָה טוֹבָה לְצַדִּיקִים מְחַיִּינִים, כְּאִשֶּׁר יִקְלָעוּ
לִבָּם מִתּוֹמָם: מִתָּן עֲרֻבֵי־לֵב כְּאִשֶּׁר הַעֲדִירִים יִצְיָנוּ
לְהַצִּיד וּלְהַכְנִיחַ, אֲלֵהֶם הַיְּמִינִים וְהַיְּמִינִים יִהְיוּ
לְהַצִּיד וּלְהַכְנִיחַ, אֲלֵהֶם הַיְּמִינִים וְהַיְּמִינִים יִהְיוּ

יִשְׂרָאֵל תִּמְרֵי שְׂוֹאֲלָתָהּ: אִיפֹה הַשְׂתֹּתָהּ הָעִרְבִי
אֵי שְׂוֹאֵל: אִיפֹה הַשְׂתֹּתָהּ הָיִשְׂרָאֵלִי לְמֵאֲתָת
הַשְׂמֹלֶם שֶׁחִבֵּל, יִשְׂרָאֵל רִוְלָה מִחֵתָהּ

מִצִּיֹּרֵי, הָעִנְיִין בְּרוּךְ כְּשֶׁמֶשׁ: מִצִּיֹּרֵי
מִצִּיֹּרֵי, וְעֵדֶת הַבְּדוּרִים: מִצִּיֹּרֵי, וְעֵדֶת הַבְּדוּרִים

— מנביל משרד חוץ, אמרשח ממיר, אמר
על המשמר ערב ביקרו האחרון בקור, כי
המצרים תפקיד חשוב במציאת בן-ישיח
לשתיני לישראל בתוך הששחים, תוך הכבמה
השתיק מנר אשיר. האם תעניין הזה נדון
מורר במתלד בטרון?

" איך אתם רואים את ההתמחותיות בעולם
 ערבי אחרי ועידת אלג'יריה? האם לכיוון
 ירידני-פלושתיני, או שכל צד ימשיך
 לפעול לבדו. מה תפקיד מצרים בעקבות
 הוועידה?

אבל
סבים ממריאים בשלום מאילת, כאשר אילת
על לגבולות של שלוש מדינות — ירדן,
ים וסעודיה. הנה, בטחון איננו נרכש רק בכת,
היחיד שיכול להבטיח את הבטחון הוא
עם.

והרי שהחלטנו על הבוררות — מרדע לרחות את
הסס הבוררים הרי לקחנו על עצמנו שלא
העלות את ענין טאבה במשך שלוש שנים.
אנו רוצים לפתוח את העניין מחדש,
אז הרי אתה אל ראשית הדרך, כי המהות שלוש
נים יותר. יש לנו עוד חרשיים עד אוגוסט —

העל פי הערכתנו, ועידת אלג'יריה התרכזה
בדיון הבעיה הפלשתינית ברוכי שלום. היא
הכריזה על תמיכה מלאה במאבק הערבי

התעוררה אצל השלמונות
למובת המלשתינים כבעיות

— יש לכם הערבה מהן הנקודות שבבר
— כן. ומהן הנקודות שחיונו נותרו

שאתה מחזיק את הצעירים הצבאים,
שנים נחשים יותר כרעם להתנגד לך. מה
דורון אין מנוס מלתה לתושבי הגדה
ובנית ורצועת עזה תקווה בעתידם. הפתרון
יש יכול להיות צבאי בטוח. הפתרון
ת מדיני, וידידים למסע חוקים בלב חוקים.

מאתה רוצה — שלום כזה שאתה ממשיך
את הארמיה מי יסכים לכך לא רק
יניגים לא יסכימו — גם לא האמריקנים,
כזה הגדול שתומך בישראל. ודאי לא שום
שום אירופי, גם הנסיכות למוז' את

גנה עצמאית, או קונסדרציה עם ירדן
ואמונת. אני משוכנע כי ערפאת ירצה שלום.
חמה — מודע אתם מסכנים להרבה עם
אנא? (בהתרגשות) כן! כן! כן! וזה, וכל
המחבר, אבל על תחביתו את ההתנגדות

סמכו כחוקה בתוך

100-100000

אם הימים הקרובים יעברו ללא איומים לפיצוצים ומהומות, ואם לא יופעלו לחצים

רבים נראים מוראנים ועל פני אחרים עלים חזים.

סמך לשעה שתיים לפנות בוקר יוצא יו"ר ועדת הבחירות עם התוצאות, ומסדר אל הבמה

באותם רגעים לדאגות מיותרות. היתה לה סיבה טובה למסיבה בחמש המקומות הראשונים הנזקיע ארבעה מאנשיהם, ביניהם שני בכובשים, שהקשורות מנמקת אותם ברוח לה ובמקרה הנזקיע ילדו מלחמת העולם השני.

בסמך שכבר הוצגו, היתה חכמה לציון את החשש לכנסת ה-12. אחד מנאמי ילד החמירה

בצרות

המחנור

בנימין נתניהו, משה קצב, בני בגין, מר
אריס ואריק שרון לפני שקרא בשמו. קשה
לראות עליו מה הוא מרגיש. אפשר היה לנחש
אצבעו תופסה בקלות על השולחן.
כאשר נסתיימה הכרת שמות 35 המאויש

לברוק אותם בסיסה הידינית, העית
שעיתוננים עמרו להיסגר, האיץ בו לומס
אשר הוא יודע, כל פיזור מירע נראה כו
גדולה בהמננה אפרכה והעקרה לטאכא
בייבי (נתניהו — ד.ג.) וקצב מובילי
בגין גבוה, ושלוש השנים רי צמודים —

נוסף להידחק והוצת, אם כי לכל הח"כים יש
נגנה של תוצאות האלל, אם לחזור אל תעסה
לדור, מה שיטור ארץ לעזור לה במסדה שלא
תעבד בשביעות, היה גורל הקיצון שישמש
המנוח של החרדים, להי חרבה לטוב, ויהיה

הראשון כשביעיה הראשונה, אינו יכול להיות יותר מדי מאוכזב מחתוצאות, מקום טוב באמצע, בין ארנס מלפניו לדוד לוי מאחוריו, יכול להיות נקודת וינוק לגמרי לא רעה לחשבת היעד שלו

מכל ללוי, להגיע ביום רביעי השבוע, כב
בשביעיה הראשונה. רק כך יוכל אולי לש
מור ככל האפשר את המעידה, שהיתה לו כ
רביעי האחרון.
מי שיכול היה לצחול היה מתנה שמירא-ר
אך הם עשו זאת באיפוס, ובלי לנקר עיני

היתה ביבי, בני בגין, בן אלישר, דוד לוי
הדבר הכולל היה העררם של קצב וארנס.
ח"ן גילו מייד את טביעות האצבעות של הב
היה זה איש מתנה לוי בועות הבחירות. ג
הסתמך על אותם מאה טקסים הידועים לט
קרא בלם גם מצא מזהירותו לרנ

TIME ■ 17.88

מוסד תשנ"ה

במוקדמות הוא התחנך מתשובה ברורה רק הראשון השביל אל המוסד

שרון: כמו דמוקרטיה ודונות

קודם לכן, כשלוש שעות לפני שחרור התוצאות, הביע שרון תמיכה וקשיים בהצבעת שאלה לא כלכלית מתוכננת, מה להערכתו יקרה אם ממשלה חדשה תלווה לא יבחר ראשון שבנייה הראשונה בשוק הבא. האין סכנה לאי שקט ומחלוקת? איזה תביעות יכולות להיות? למת את לא שואל מה אני אעשה יש והתוצאות יש בחירות. אחת מנסה, אחת משכנת, אחת חייב לקבל את ההחלטה. לא יכול להיות רבד יותר דמוקרטי מבחירות מברוכו כלכלי גדול. נגיד שאני יוצא במקום כזה או אחר — מה יש עוד לרוב אחרים? אצלנו זה כבר כמעט דמוקרטיה ודונות.

על השאלה אם יתמודד על המקום הראשון הוא אומר: כל אדם שואף להגיע ראשון, אינו רואה אפשרות של דילים בין שלושת השרים. אין אפשרות כאשר כולם מתמודדים על אותו מקום.

נכון לשיקור שאחרי הפאנל, הדראמט הגדולה באמת הייתה ביום רביעי הקודם, כל אחד מהשלושה ניסח לגיטימיות כלכלית ודמוקרטית, עד האחרון שבהם. זה יכל להיות גם המבחן הממיתי הראשון של המדינה, שיש לכל אחד מאיש המערכת. כאן לא יכול למצוא חידושים של פיצול כוחות, וכיצדו כאלה נימוקים ומסכרים. כל אחד יבא לתמונה והוא את מה שיש לו.

כל את כחנאי שהימים הקרובים יעברו ללא אימים לפיצוץ ולמהומות. כחנאי שלא יפוצץ, להציל של סכנת משיב, כחנאי, ששמיר לא יקבל פיק-כריזם, ויסנה למנוע את ההתמודדות. גם אם נסה לא יהיה זה מבעד קל עבודה. במבט ראשון זה נראה כמבעד כלתי אפשרי. אפילו נגיד שהיה

35 נבחר הפאנל

א"ש	1.	כניס נגידה	(1408)
א"ש	2.	משה קצב	(1324)
א"ש	3.	בני בנק	(1233)
א"ש	4.	משה ארנס	(1215)
א"ש	5.	אריק שרון	(1208)
א"ש	6.	דוד לוי	(1172)
א"ש	7.	דוד מנן	(1162)
א"ש	8.	דן מירון	(1121)
א"ש	9.	אלי כן	(1043)
א"ש	10.	עוזי גלרוא	(1030)
א"ש	11.	רני אלוש	(1022)
א"ש	12.	חני הנגבי	(997)
א"ש	13.	יעקב שניא	(993)
א"ש	14.	אדור אולמרט	(965)
א"ש	15.	עובדיה עלי	(958)
א"ש	16.	שול קמור	(933)
א"ש	17.	חיים קורנו	(893)
א"ש	18.	רב שילנסקי	(852)
א"ש	19.	יגאל כהן	(830)
א"ש	20.	יהושע שניא	(802)
א"ש	21.	מיכאל קליינר	(798)
א"ש	22.	גרעין גרד	(798)
א"ש	23.	יהושע מנא	(794)
א"ש	24.	מיכאל איתן	(784)
א"ש	25.	חיים קמנץ	(778)
א"ש	26.	מיכאל רייט	(713)
א"ש	27.	לימור לבית	(713)
א"ש	28.	רובי ריבלין	(698)
א"ש	29.	ישראל כץ	(660)
א"ש	30.	דוד מנע	(647)
א"ש	31.	מרדכי מצורי	(607)
א"ש	32.	מרים תמסל גלור	(599)
א"ש	33.	מיכאל רבון	(555)
א"ש	34.	אברהם הירשון	(535)
א"ש	35.	אלי לגרא	(531)

במחנה המעמדי הקדום
(ח) — חרש
א"ש — מתח ארנס שמיר
ל — מתח לוי
ש — מתח שרון
בני — כלתי מוזהם

מצליח לשכנע את ארנס לחתום, ודי שרון לא יסכימו לכן, וללא הסכמה של השניים, אין טעם בויתור מזה ארנס.

הבחירות הקרובות של הדימויים, אי שיתנהל שאלה, כלל ברצינות, לא יהיו חסות פיקציות. הם יהיו יותר מסתניסטים בתור מלא, של שלושה "אחים", לפסגה גם הבהורים והחידוש של הפאנל יקשור לקבל מקום טוב ככל האפשר, בעלת השמימה למכס.

כבר נאמר, כי ההצבעה המתועה של חברי המרכז עבר בניסן נגידה וכו' בנין לא תחזיר

על עצמה, אך היא בחלת מצביעה על הלכי רוח מסוימים. אולי על איו מכינה לכוכים חרשים ברשימה של "חרות", אולי גם לאנשים שם עדיין בחינת, מבוללה ראש? ולוח חלק — לא מבחינה אידאולוגית ר"ל האידאולוגיה של ארץ ישראל השלמה עדיפה להיות אצלם בחובת קעקע, הבהונה יותר מבחינת המאבקים והמכשלים השונים, שרבו בחוקים שבין עסקני ואישי המפלגה.

אין לתעלעל כמובן גם מושגם, שחולק לפני שיחם. יותר משוברים לביני נגידה את עבודתו כשגור בארם, או את הפעילות בסלובודיה האמריקנית (מנה מחברי "חרות" בכלל מתעניינים בכך), יש לו זכות אב ודורה, אך יותר מכל זכות את, יוני נגידה, שחפץ לסמל ואגדה.

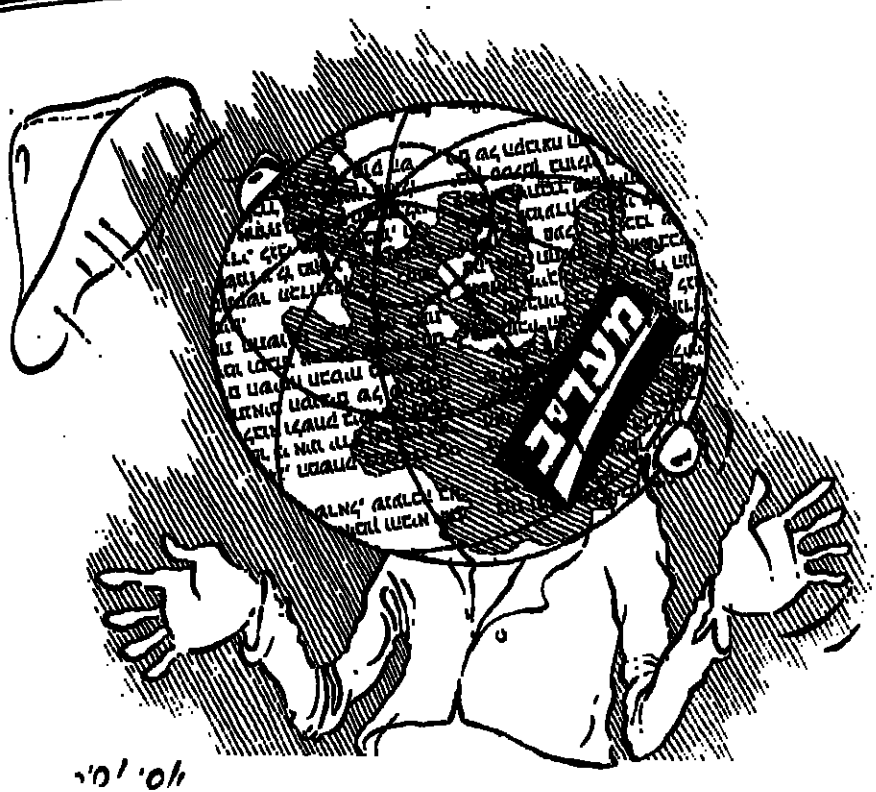
בני בנין: זכות האב

אשר לבני בנין, הרי גם הוא עצמו כבר לא יכול היה יותר להתאפק כאשר עמד מול הצלחת הגדולה שבה לא בפאנל, וחוכי את זכות אביו הנערץ על אנשי "חרות", שעמדה לו ועברה אליו. אפשר להתוודע עם בניו הנערץ על דעותיו, אך רבד אתר אי אפשר לקחת ממנו, וזו הדינאמיקה, והישר והישר האוטוקרטואלי. כמה זמן יעמד לו הכוחות אלו בתור הקלות והרעות של המולטיטודין בכלל, ושל תנועת חרות במפרט — זאת ארץ יהיה עור לבדוד באחד השרים.

שניהם קיבלו אשראי גדול השבוע, ויש להניח כי גם כסיכויי הבחירות של דירוג המסומנות ברשימה, הם יוכלו למקומות טובים למדי. במיוחד בהתנשכ בעבודה, שווה בחינתם הראשונה לבכשם. מה הם יעשו עם האשראי הזה? שאלה שקשה לתת עליה תשובה מוחלטת. איך חרשים נהיה נראה.

ברשימה הפאנל ישנם 14 פנים חרשים. לשיקור מהם יש סיכויי ריאלי להיבחר לבכשם, אם חלילה ישימו על כוח הנכוחים גם לאחר הבחירות לבכשם השביעית. שכן שבעה מהח"כים של הבכשם ה-11 לא יכהנו בכאשר אחר שחרורם, ואל כחן-אורגני, יורם אירודר ואלישר שרמבט, שפורשים מצדן, ומאיר כהן אבירוב, מיכאל דקל ואמל נאסר ארדן, שוחרש בעל כורחם.

לעוד אחד או שניים יכולים להיות סיכויים על חשבון תעסוקה, ואל תעסוקה לגבי הקיצוץ הצפוי ביצוג של הליברלים נכונות, הרי שניים נוספים יכנסו על השבוע, כד הנל 10-11 ח"כים חדשים, מבין הארבעה עשר שנבחרו לפאנל. כבר מתוצאות השבוע ברור כי צחי הנגבי, שאל קמור, יהושע שניא, מיכאל קליינר, לימור לבית, רובי ריבלין וישראל כן, בנסקס לבנין ונגידה, ואולי גם מיכאל רבון או דוד מנע, יהיו עשרת המאזשים. תזהו וזו הדרגות "לחיות" לחצונות לאגדה הפנים החרשים, שהצביה לה מפלגת העבודה במחירות שהיה אצלם.

דפנה ורדי: לונדון

ערכת תקשורת מדרגית יאמר בעית רבות קעלם — כך מתאר רוברט מקסוול, ראש שקנה השבוע שלוש ממויות "מעריב", וז גם הסכנה שהוא מעדיף להגיד את עצמו כאשר תקשורת, למרות למעשה עסקיו חובכים תחומים רבים, כולל ספורט.

מי שמפגין כיום את קשריו האישיים עם רבים ממנהיגי העולם, כולל אלה של הגוש המזרחי, ושמו מופיע בכל הרשימות המצומצמות של עשרי בריתות, הול את דרכו בתור בכפר נטן בריטלובסקי. או היה מוכר בשם יאן לורבני דרד, בבית הדין, מכל ומה, הפרינסל לא היה מנהיג בשפע, ומרביית הזמן נאבק בני חזק על קיומם.

כאשר התבגר והועבר לבית הספר המקומי, חל עקב בריתות את התפתחות הפוליטוס האבני כנושא הציונות, ומדד מאד החליט לנטוש עמדה משלו והצטרף לשורות תנועת ביתר. תורה שלא אבדו תקווה כאשר לחינוכו הדין, ועדיין ראו אותו כמי שיכול יהיה לרבי בישראל, שלחו אותו לישיבה בעיר הגדולה בראסטיבה — בירת סלובקיה, הגדולה הכיס אונס לא מצא גם בהדרגה ללחוח את כבם למדינה גוהרים, אך בכלכלתו של הנער לא היה באפשרותו לעמוד. הוא הצטרף אל האברכים העניים האחרים אשר אכלו, בכל יום על שולחנם של גביר זה או אחר מנהיגי העיר, וכמו כולם הול גם הוא. אונסל ימים.

אבל, בעוד תרין בטוחים שהוא צועד בדרך הבטוחה אל הרכנות, ניצל יאן את השעות בעיר הגדולה כדי ללמוד את המתרחש סביבו ולפסוג את אורדת העיר ותוססת. כאשר הגיע לבקר בליברית בעת אחת מתפוסתיו, הופתע בני משפחתו לגלות שהפאות הארוכות נעלמו, ואבדד הישיבה בהישיב, שעוד את הכפר, הפך לנער גורר בלבש אופנתי, או, למעשה, הסתיים הזכיר אותו בחייו.

מאן, במשך שנים רבות, היה רחוק לא רק מהדת והרכנות, אלא גם מכל מה שקשור ביהדות. בעבר הייתה בבריתות שנועה עקשנית, לפיה לא יהיה זה רק התרחקות, אלא נטישה של היהדות לטובת הנצרות והכנסיה האנגליקנית. מקסוול עצמו מבחש שמועד וז מכל וכל. הוא איך כתב לעתון היהודי המקומי הודגיש: "משפחתי הייתה דתית וסבילתי היטור יהודי מסורת. חרתי

לא ברוק — זה אומר שיש לו מידה מסוימת של בעלות על מעריב.

ההסכם המשפטי תהיה לו מניית יורם מעריב, המבצ הקיים והא שוב מעריב י ישר. אות בני עורך מעריב ואות שהיחה שיכת לעובד ברעמי מבחינה זו היתה חלקה הרכה. כלל שיש למשוך יותר מניח, כך גדול יותר חלק בבעלות על החברה. להבדיל מאלה, מניח יורם מקנות סמכות. ערוב לא נתן נאמר ככפי אלא ככח שנוצר בידו הרכוש בקוח להחלפת מנהיגות, לתקנות, למינוי מחירי משרות וכו'.

לגבי רוברט מקסוול — הוא רכש אפיו מסיחיו 30 אחוז, אבל מבחינה זו מסטי פ"ס הירחונים 30 אחוז, אבל מבחינה זו מסטי

גבי שטרסמן, חבר מערכת מעריב וזי אוטובוסמן של העיתון: כשמוכר ברכישת מניח מחברה יש לעשות אבחנה בין מניח רגילות למניח יסוד. מניח רגילות אמורים בכסף, בבעלות, או מקנות לבעלות וכות לרווחה מתוך רוחות הרכה. כלל שיש למשוך יותר מניח, כך גדול יותר חלק בבעלות על החברה. להבדיל מאלה, מניח יורם מקנות סמכות. ערוב לא נתן נאמר ככפי אלא ככח שנוצר בידו הרכוש בקוח להחלפת מנהיגות, לתקנות, למינוי מחירי משרות וכו'.

לגבי רוברט מקסוול — הוא רכש אפיו מסיחיו 30 אחוז, אבל מבחינה זו מסטי פ"ס הירחונים 30 אחוז, אבל מבחינה זו מסטי

בין מקסוול למעריב

אז קודם כל, הוא משלנו. איל העיתונות הבריטי, רוברט מקסוול, נולד בצ'כיה, למד בחדר, התחנך בבית"ר והתמקד. בהיסטוריה שלו רשומים אות גבורה במלחמה, בית ההוצאה של שפרינגר, חברות במרלמנט מטעם הלייבור, השתלטות על עיתוני ה"מירור", ועבשיו, איך לא, "מעריב"

עידו דיסנצ'יק (מימין) ורוברט מקסוול, מעבשיו וזה חלק מהתוצאות

בגיאולוגיה, היסטוריה ומחשבים. וז גם הייתה תחילתה של האופוסיה הכלכלית עליה הוא שולט כיום, הכוללת עתון בוקר נפוץ, והיודי

הביא בעקבותיו הכירות עם אחד מיידיה — אלוף כבאב הבריטי, שהיה עוזרו וידידו של הנריל מונטגומרי. איש הצבא הוותיק התרשם ממעריב הנמרץ, והחליט להפעיל את קשריו האישיים כדי להעבירו לחיל הרגלים. זה היה בעצמן של הכנות לפלישה לצרפת, כדי להסתיי את מוצאו הצ'כי, הודו ליאן לורבני דרד לשנות את שם משפחתו, והוא בחר ב"רוברט". וזו מה לאחר מכן שוב שינה את שמו, הפעם לגונם, ומאז יתר עשה את השינוי האחרון בחותמו זה והפך לרוברט מקסוול.

אומץ לב, להיסטון, וידיעת השפה הגרמנית סייעו לו לטפס בסולם הדרגות ולהגיע לצנונה. באחד מקרבות הרחוב ליד גבול גרמניה הוא הפגין אומץ לב, סיכן את חייו והציל את חבריו לחייה במיתור. על פעלה זו זכה מאוחר יותר לאות הברבור החשוב, המלכ הצבאי, אשר הוענק לו על ידי המפקד הבריטי העליון, מונטגומרי.

לאחר הפלישה לצרפת יצא מקסוול לחופשה בביר, שם הכיר את מי שתהיה מאוחר יותר אשתו ואף שניו. עוד לפני שפגש את מרי הצבא הבריטי, החל הקשר של מקסוול עם העיתונות. בשנים הראשונות לאחר מלחמת העולם השנייה היה קשן מקסוול בבדלין, שם שימש כצנזור וממונה על עתון גרמני שבשליטת הבריטים. יש מאין הוא הצליח למצוא גם בתקופה קשה זו את כל התארים הבכסיים הדרושים להרשסת עתון, כמו יוני ועמרת. באותו זמן גם סייע לשיקורם של בית ההוצאה הודו, שפרינגר, ובעזר לא שכתב לו הסר זה. כאות תודה הם העניקו לו את זכות ההצבעה לעיתון של כתבי העת היהודיים.

כדי שכלב זה גילה מקסוול יוזמה ותושיה בכיוון שאי אפשר היה לו לשלוח מרגמה פרומים ומבכרית לאצות אחרות, הוא פתח משרד בלונדון ומאז דרך להעביר לשם את כתבי העת ולשלוט אותם העולם.

לסיום ב"שפרינגר" העניקו לו כיס ידוע בכל הקשר להוצאת לאור, את הרקע להוצאת ספרים וטוסמי מרע. זמן קצר לאחר מכן הוא פותח דפאנה לאור משלו. מרגמה, עליו גאחוזו עד היום במסגרתו רואים אור 350 כתבי עת מרעים בתחומים שונים, החל מפרופא וכלה

עידו דיסנצ'יק, שותף

מוחלט — עצמאות המערכת לא תיפגע כזאז זה כתוצאה מבכיסו של מקסוול. בקורה זו הייתה חשונה לנו והקשרו עליה מאד. נקודת התשקה האחת והיחידה שלו עם המערכת תמא לביטוי אות לשנה, בזמן קייאת התקציב המערכת וזו לא.

כמה נציגים ישובו במערכת המנהלים של מעריב המקומי של מקסוול — אני עוד לא רוצה להיכנס למספרים מספיקים. אם נתחם לרדע למסד, 30 אחוז, כפי שנכתב בעיתונות, בנהא שבמערכת הנהלים יושבים 10 איש, מחישב פשוט יוצא שלדורבס מקסוול יהיו 3 נציגים. נכון, הולך על זה. ובנראה שכל זה היה המקום שלנו יש לו היום מאחזים ב"ב"ס"ית, בקנרת, בקנרת, שותפותיות שונות עם הדינסים, עם הדינסים, אני לא יורד בהדאית את ע"ש. כלל אומן אנהו פעם, אנהו לא מנאסים אפילו בכסיה של פקציה כלכלית.

אז מה באמת יאן מחזיק הזה למעייב אף כך? ההגנה והתקשורתית הכלל עולמית לכיוון התקשורת האקסטרנית הוליוודית, כזו אינה גבדד של סיינסיפיסש. כל מי שיהיה להצטרף יהיה חייב להיכנס לתחום של הוליוודים, זה הכיוון, וכל העולם רץ בכיוון הזה. עבשיו השאלה היא, אם אנהו בתור

ניסחו של איל העיתונות הבריטי, רוברט מקסוול, למעריב, הוכחה גלים נרחבים בעולם התקשורת הישראלי.

הרובד האחרון ששודר את מנהלתו של מי שמבצע רכישת מנהיגות בחברה כלשהי הוא, בדרך-כלל, ההשכלות הצמיות. להעיסקה על שכבת העובדים בחברה. אבל — מנקודת ראותם של העובדים זהו, מבין, הנושא, הוא הידיעה, עומד על הפרט.

זו חיוורת רבד העיסקה בין מקסוול למעריב ותחילה ה"בראגה" העיתונאית הישראלית לרוחם ולטוסס. אינספור חשדות וחיונים סקולטיביים נולדו ביוונים, בפרט בתם לגורל העובדים. וזו הפעם הראשונה שצביע עתונות כתובה בארץ יוצר התקשורתית במדד גדול כמו עקליב תקשורתית בהידי בינאומים כמו מקסוול, ובאורדת הספיליינג-תיתורית בישראל, וזו זכ פורה ובלתי ברלה להעלאת תיחות והרשמות כעוה.

עידו דיסנצ'יק, עורך מעריב, רואה להגות ההחלט ולתקשקת השתשות של עובדיו. למרות הפירסום על אודות הרכישה הוא אומר, כי ביחס למבצ העובדים אין מקום לדאגה לבריו, כל מלה למבצ העובדים אין מקום חודים שני העובדים ממיתותיהם בקשרים חייבר במלחמה. לא היתכן שום מניעה בתנאים שכך או בכל תסס חזי אחר. הטיח

ואם ניתן להבין מכן שמקסוול, לא תחיה מלה בתחום יחסי העבודה בעיתונות

למפלגת הלייבור. למרות היותו זר, ולאחר מאבק בחירות מר ואכזרי, הוא נבחר לפרלמנט. אולם, מבנים איכר לגביו ערש הדמוקרטיה מקסוול ומקסוול הפך יותר ויותר ביקורתי כלפי שיטות עבודתו. כשלונו להיבחר שנית נרם לו לוחר על נסיגות נוספים, אך לא על הקשר עם הפוליטיקה או עם הלייבור. עד היום מהווה מקסוול אחת מן הרמותיות הבולטות בכינוסים השנתיים של המפלגה, אותם אינו מתמיד. רעוזתי הפוליטית ברורות מאד וזר משמעותי. גם השבוע, כאשר הופיע באחד כבוד בפני אגודת כתבי הרוץ בבריטניה, הוא הקדיש את עיקר דבריו למחלוקת נמרצת על ראש הממשלה, מרגרט תאצ'ר, ועל מדיניותה.

עסקיו של מקסוול עברו במשך השנים תספוקת של עליית וירידות. בשלב מסוים הוא איך הפסיד את הבעלות על בית ההוצאה שלו מ"פרנאמו". עם זאת הוא ידוע כטיפוס שאינו נשבר ומתאושש מהר מאד. לא רק שרכש חזרה את בית ההוצאה, אלא שאז גם נכנס אל עולם העיתונות היומית בצורה מרשימה, כאשר השתלט על קבוצה עתונית המידור.

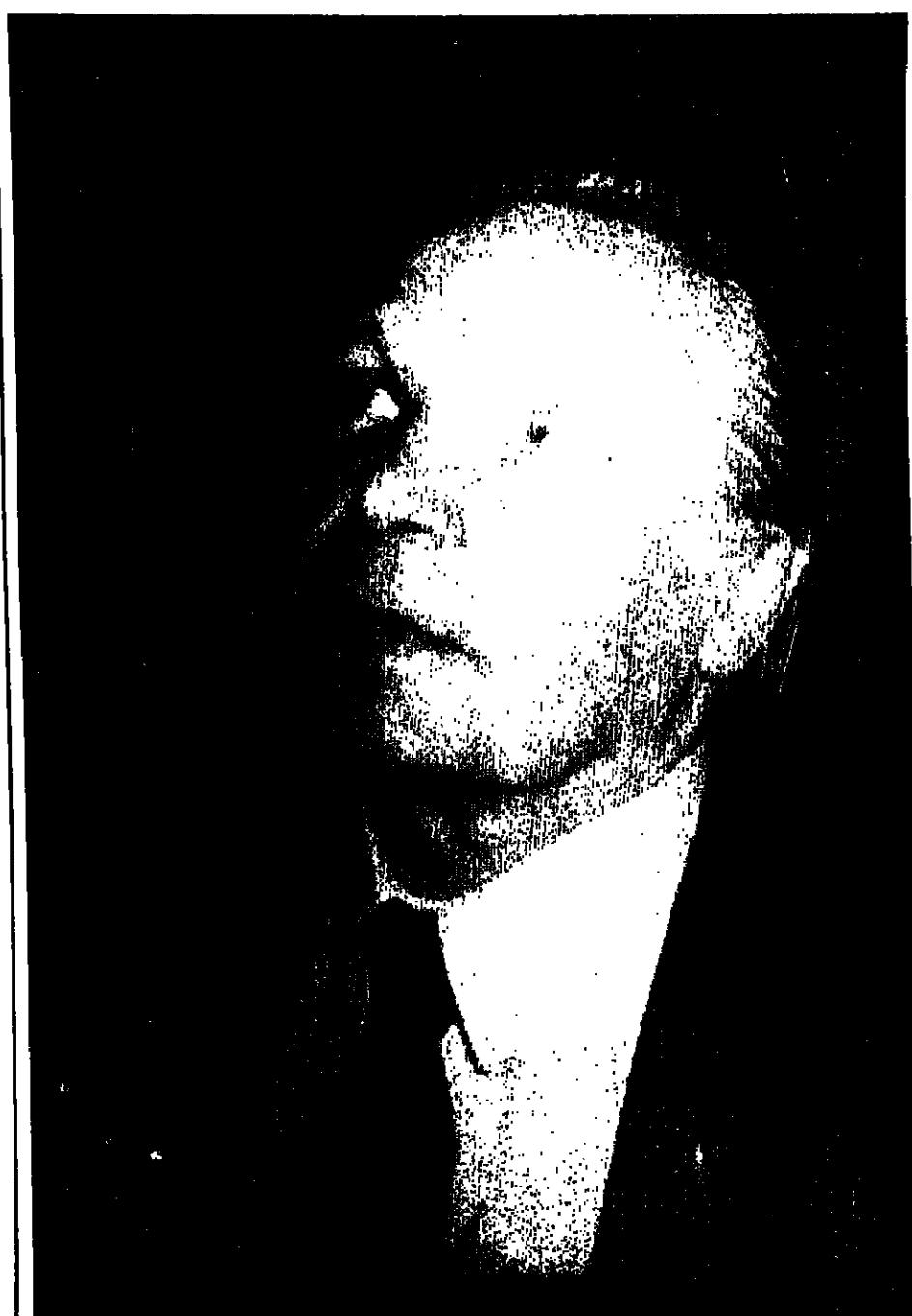
דרכו כפתרון בעיות עברה גם היא גרמניה ונוקשה בזמן שהשתלט על קבוצה עתונית המידור. היו מרבית העתונים הגדולים בבריטניה שקועים בכסוכי עבודה, שנבעו בעיקר מהתכונות והרשרה ואשר משמעותה הייתה פחות עובדים להרשסת עתון באיכות טובה יותר. איש הלייבור התומר במעמד הופעלים עמד מקסוול בפני בעיה, שכן לא היה לו כל סיכוי להעמיד על הרגליים את העתונים שרכש מבלי לפטר עובדים מיותרים רבים. הוא עשה זאת בצורה גלויה וישרה, כשהוא מבדיר, לעובדים שיעזל המערכת הוא הדרך היחידה להתקיים הממאז ואומי השבתה של העובדים נמסר כאשר תהיה להם שאם אכן ישיבה, והפכו למחוללים, משום שרדא סיגור את העתונים לצמיתות. אחרותיו לא היו איום, בהתחשב במצבם הדינמי המעורר של העתונים.

ביטוסם של עתוני המידור" הביא את מקסוול אל המטרה הנאה — אימפריית תקשורת חובקת עולם. כבר בחורש הבא הוא מבסית כי נמצא על דרכו העתונים בבריטניה ורגמאות-ניסיון של עתון כלל-ארופאי, שהוא מתכנן להוציא בשנה הבאה בשפה האנגלית, זמן קצר לאחר מכן ייצא עתון דומה בשפה הצרפתית. במקביל הוא ממשיך בהקמת רשת העלוויה באמצעות לורדיים, שאותה יכל להכניס לתחנות לטווחי ברחבי העולם.

בניתים ממשיך מקסוול לרכוש כשיטות מנית בבתי הוצאה לאור, עתונים ורשדות סלוויה ברחבי העולם, לרבות, אף לו כוונת להשתלט על אי אחד מאמצעי תקשורת אלה אבל באמצעות חלק בתם הוא מקווה להשיג שותף פעילה ודיסנצ'יקל באצות שונות, בעולם. כאשר להכניסו בארץ — הוא לא מוכן לפטר שכלב זה, אך איין "מעריב" יתן לו דיסנצ'יקל ראשונה בעתונות הישראלית.

שותמן במפלגת הלייבור, שני עתוני סוף שבוע, ומספר רב של עתונים קטנים יותר. בענות והמישים החלים מקסוול להצטרף

בגיאולוגיה, היסטוריה ומחשבים. וז גם הייתה תחילתה של האופוסיה הכלכלית עליה הוא שולט כיום, הכוללת עתון בוקר נפוץ, והיודי

אלכסנדר אלכסייביץ מיכאילוב, לענדער היינטיג פון העברית

א.ב. יפה

לכסנדר מיכאילוב, מבקר ספרותי ומזכיר איגוד סופי מוסקבה, הגיע לטורון מולין... (Text continues with a critique of Soviet literature and the author's background)

חשבון ולקה

מגישה עם הסופר הסובייטי אלכסנדר מיכאילוב, מילין, יוני 1988

מדוע עברו שנים בה רבות עד שחזרתי... (Main body of the article, discussing the author's return to literature and the political context of the Soviet Union)

מריבה

מגוריה וכשהחברים שלך באים ואני לא בבית, הם הופכים את החדר שלי לגן ילדים של המפוסים שלהם... (Introductory paragraph for the 'Machbar' column)

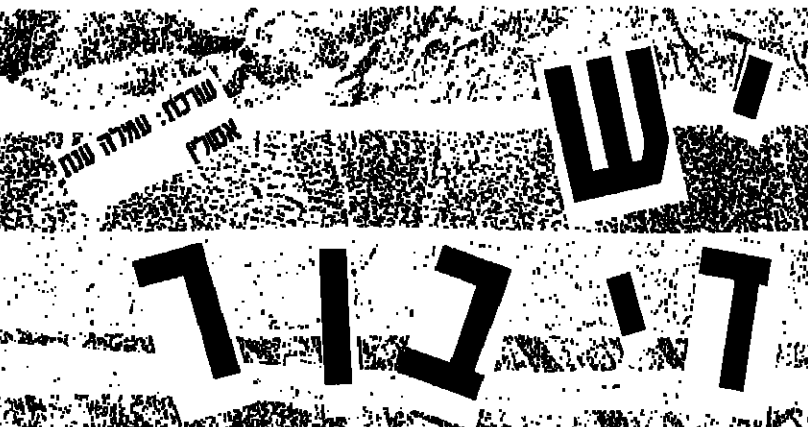
עוזרו המזד של המסיק (ו) יוף הן

- זו היה משגע... (List of humorous observations and anecdotes related to the 'Machbar' theme)

הכתיקה אנשית וחשיבתית

מקריה, עד שלמרות באונותיה אין היא מעליקה... (Article discussing the relationship between writing and thought, with references to various literary figures)

ואחרי שנבחרתי על ידיכם חבני המפלגה הציבנכית אתשופ לנפויכם את

הכתיקה אנשית וחשיבתית

מקריה, עד שלמרות באונותיה אין היא מעליקה... (Continuation of the article from the previous page, discussing literary criticism and the role of the writer)

(צילום: אי.פי.)

[illegible]

הקדע בכניסה הקתולית בפעם הראשונה מאז 1870

הוואתיקן החרים ארכיגמון שהסמך 4 הגמונים בניגוד להסכמת האפיפיור

[illegible]

שקרי מאבק: חז"ר בנק הפועלים — 80.6.1988						
שנים ועד התחלה	העברת המסדות		מבטאים		החלטה	הערות
	קמ	קמ	קמ	קמ		
17.159	1.7274	1.7061	—	—	1	לא נכנסה
1.6228	1.6341	1.6139	1.65	1.58	1	היה נכנס
0.8919	0.8978	0.8868	0.91	0.87	1	קצת נכנס
27.769	2.7939	2.7414	2.84	2.71	1	קצת נכנס
0.2645	0.2663	0.2630	0.27	0.25	1	קצת נכנס
1.2188	1.2236	1.2085	1.24	1.19	100	קצת נכנס
0.7907	0.7950	0.7852	0.81	0.77	1	קצת נכנס
1.0754	1.0836	1.0702	1.10	1.05	1	קצת נכנס
0.2592	0.2609	0.2577	0.27	0.25	1	קצת נכנס
0.2452	0.2469	0.2438	0.25	0.24	1	קצת נכנס
0.2349	0.2365	0.2336	0.24	0.23	1	קצת נכנס
0.3752	0.3780	0.3734	0.38	0.36	1	קצת נכנס
1.3334	1.3435	1.3269	1.37	1.30	1	קצת נכנס
1.2853	1.2947	1.2787	1.31	1.23	1	קצת נכנס
0.8999	0.7947	0.6960	0.83	0.42	1	קצת נכנס
0.4255	0.4282	0.4234	0.44	0.41	10	קצת נכנס
1.2674	1.2762	1.2605	1.30	1.24	1	קצת נכנס
1.2014	1.2072	1.1924	1.24	1.17	5,000	קצת נכנס

**פרסומות באימליה:
החרימו תוצרת ישראל
עקב מבח הפלשתינים**

[illegible]

האמריקנים אינם מרוצים מתפקוד רי"א בנושאי חוץ

[illegible]

הגשמים באזור הבצורת בארה"ב אינם מספיקים

[illegible]

חששות בעולם הערבי משינוי במדיניות בריה"מ כלפי ישראל

השבעות "אל"מילה", חסידים לרבות המלכות הסודית, והשבעות
האלטרנטיביות הנוגות אליו, חסידים לרבות המלכות, אחיו של נשיא מדינת
הישיבה האמריקאית השבעות כבדים ממה שהם מכנים שינוי הסודי
המדיניות ברת המעצמות כלים ישראל.
השבעות "אל"מילה" רואה את עיקר האיום בשניו מדיניות
התורה של בירמה כלים היסטוריים. בעת היתה במסגרת של פוליטיקה
המדיניות של אירוע משפחות, ומערכת תורנית במסגרת וכת פוליטיקה
התורה דברית "אל"מילה", כבר מתחילתו כבד ומדיניות ברת
המעצמות כלים ישראל. שבעות עבר מדיניות עבר ומדיניות.

**מדען מצרי: הלוויין הערבי
ערבסאט ו מושבת**

[illegible]

כן, אנחנו לא על המפה

המסד אמש לנבחרת יוון – 85:70 – הובחר שהעניין האולימפי עבור הכדורסלנים הוא באמת חלום * בדקה ה-29 עוד היתה התוצאה רק 54:55 ליוונים, אבל תוך 4 קות וחצי ספגנו 15 נקודות לעומת 2 והכל היה גמור * עכשיו לך תאמין בניסים..

ישראל פז, סרמחנבוע, הולנד

[illegible]

ההגנה הישראלית, ובמיוחד
האיוניות הלוואת, עמלה קשה אך
הגרוע במשחמך הישראלי, הדי

שנה	רקות	נקי	ריריות שנה	אחר	3 נק	אחר	עשנים
נאליס	40	27	10:22	43	10	0	10 ⁷ 7
יאקוס	40	17	13 ⁶ 6	46	50	84	2 ¹ 1
כריסטולו	15	26.40	10 ⁶ 6	60	63	50	—
פאטולס	10	36.31	9 ⁴ 4	44	—	—	4 ² 2
פילוס	8	6.21	5 ⁴ 4	80	—	—	—
סרגוס	6	29	50 ⁶ 3	50	—	—	—
אנדריאטוס	2	10.48	2 ¹ 1	50	—	—	—

הקריסיות כאשר נרמזה היה שישאל
עצוב ליתרון. עובר פליטת היה
דד ונחמד. וזהו המצב.

שנים	דקות	נפץ	זרימה	אוויר	ג' נים	אוויר	ונוסחה
------	------	-----	-------	-------	--------	-------	--------

ישראל 70 (36)

[illegible]

השכר הוא זהו גם התנאי הקריטי
בשורה הישראלית כאשר קול
שלמה סי' נקודות רצופים מתחת
שלמים לא היה מתחלה לאפסול
משל 15 כדורים חוזרים לעומת
מסר 9.

[illegible]

נאוור אטירובא - גראף בגמר השני ברציפות

[illegible]

**מהלך: הובלנו
רק בפתיחה**

נבחרת ישראל במשחק נגד ויח
היה זה במסגרת המשחק בשדרון
גימניז ווליד את ישראל ליתרון
0:3 מכל של 3 נקודות. הדמשהן
היה ערב מבוכתם של חניכי רלף
קליין.

3:11 כעבור 3 ימים ו-38 שניות
 י"ב:16 בדיקה ה' ליוון.
 דודו ג'מצי, ביכולת קליעה
 מצויינת במחצית הראשונה, 22 מ'
 24 נקודותיו במשחק, שמר את
 ישראל בתמונה. 15:18 ג'מצי: 28 (14)

אייציק כהן שנכנס לקראת תום
המחצית הראשונה סייע לנבחרת

39:36 חסדו יצא למצוא עמו
 39:37 חסדו יצא למצוא עמו
 39:38 חסדו יצא למצוא עמו
 39:39 חסדו יצא למצוא עמו
 39:40 חסדו יצא למצוא עמו
 39:41 חסדו יצא למצוא עמו
 39:42 חסדו יצא למצוא עמו
 39:43 חסדו יצא למצוא עמו
 39:44 חסדו יצא למצוא עמו
 39:45 חסדו יצא למצוא עמו
 39:46 חסדו יצא למצוא עמו
 39:47 חסדו יצא למצוא עמו
 39:48 חסדו יצא למצוא עמו
 39:49 חסדו יצא למצוא עמו
 39:50 חסדו יצא למצוא עמו
 39:51 חסדו יצא למצוא עמו
 39:52 חסדו יצא למצוא עמו
 39:53 חסדו יצא למצוא עמו
 39:54 חסדו יצא למצוא עמו
 39:55 חסדו יצא למצוא עמו
 39:56 חסדו יצא למצוא עמו
 39:57 חסדו יצא למצוא עמו
 39:58 חסדו יצא למצוא עמו
 39:59 חסדו יצא למצוא עמו
 40:00 חסדו יצא למצוא עמו

און מרסער (ראשון משמאל) קולט
עם יוון (85:70). מימין לשמאל
זולאס

יומן סרטחנבוש

[illegible]

